

de lægge Lemmer til Stødene, og fordi de staa for en velrettet Lussing. Personlig har jeg ikke været bange for at prøve dette og har ikke taget Skade derved. Jeg tror, jo mere man hærdner sit Legeme, desto bedre staa man for en aandelig Lussing. Jeg beklager, at vi her i Rigsdagen ikke have nogen Sportsklub. Her falder der ganske vist adskillige politiske Lussinger af, men de korporlige Lussinger, der skulle drives i Idrættens gode Navn og i Venskab, kende de Herrer alt for lidt til. Paa dette Omraade bevæge de ærede Medlemmer fra Bælum og Fredensborg sig aabenbart i det ukendte.

Men naar det ærede Medlem fra Fredensborg, efter saaledes at have udtalt sig om Sporten og efter min Mening udtalt sig ganske ubegrundet, gaar over til at tale om Automobilkørselens Fremtid, vender han pludselig om og siger, at han indrømmer, at denne Automobilkørsel vil blive Fremtidens Kørsel, og man faar af den Maade, han udtaler sig paa, det Indtryk, at den første Del af hans Foredrag var afpasset efter Fredensborgkredsen, medens den anden Del var afpasset efter det moderne Menneske Johan Knudsen. Den Modsigelse hos det ærede Medlem er ret karakteristisk, og jeg forstaaer den meget vel. Adskillige af det ærede Medlems Udtalelser forekomme mig for øvrigt ret mærkelige. Da de Køretøjer, som jeg er sikker paa, at de Herrer, selv om de ikke have dem ude paa Landet, anerkende som fortræffelige, nemlig de elektriske Sporvogne, viste sig første Gang, bleve alle Heste bange. Jeg ved ikke, om Hestene havde en Forudanselse af, at den elektriske Drift vilde overflødiggøre dem, men Faktum var, at de nærede ligesom et instinktivt Had til Sporvognene, de gjorde Strejke overfor dem. Men efter at Hestene havde passeret. Sporvognene nogle Gange, vænnede de sig til dem. Det vilde være et rent Fænomen, dersom Hestene her i København viste nogen som helst Angst for de elektriske Sporvogne. Importerer man nu Heste fra Rusland, viser det sig, at disse Dyr i deres umiddelbare Uskyld aldeles ikke have Anelse om, at de have noget at være bange for. Det viser, at der er noget i det, at det ofte er Menneskene, der ere bange, og ikke Dyrene. I denne Forbindelse vil jeg tillade mig at nævne det, som det ærede Medlem fra Fredensborg ogsaa var inde paa, og som den højtærede Minister omtalte, nemlig, at Lygterne virke skræmmende. Og naar Lyset virker skræmmende, faar Au-

tomobilstyreren Ord for at være hensynsløs. Det faktiske er, at det er en daarlig Foranstaltning, der foranlediger Ulykkerne. Jeg mener, at man i Almindelighed kan sige, at naar man efterhaanden udvider Kørselen til Omraader, hvor den endnu er ukendt, vil det bidrage til, at Automobilkørselen glider ind i det daglige Livs Vaner og tilsidst bliver ufarlig. Det er mit Standpunkt, jeg ønsker Rammerne udvidede. De Herrer sige, at de have Sympati med Automobilkørselen, men de gøre alt muligt for at hindre den.

Der er faldet adskillige Udtalelser fra de Herrer Landborepræsentanter om, at vi Københavnerne skulle ikke anvise Landboerne, hvorledes denne Sag skal ordnes, de have bedre Forstaaelse af, hvor farlig Kørsel med Automobiler kan være, men jeg vil dertil sige, at vi tale i Virkeligheden i dette Tilfælde som i mangfoldige andre, hvor det drejer sig om sociale Reforme, i de Herrer egen Interesse. Vi have altid været udmærkede Agrarer. Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) ler. Men der er ikke bedre Agrarer til i Danmark end Socialdemokraterne, det vil sige, hvis Agrarismen forstaaes som en virkelig demokratisk Ordning. Da skulle de Herrer have Vanskelighed ved at paa-vise, at vi nogen Sinde have stemt mod Landbrugets Interesser. Naar den højtærede Minister talte om denne Bilsport, der har haft Ansvar for, at man nu maa vedtage Love mod Automobilkørselen, tror jeg, at han vender Sagen lidt paa Hovedet. Man kan ikke beskylde dem, der have kørt hensynsløst, for, at man nu ved alle de Lovbestemmelser, som gør ligt er, søger at forhindre, at Rammerne udvides. Naturligvis skulle de Folk rammes, men man maa ikke skylle Barnet ud med Badevandet. Man skal ikke forhindre det virkelig nyttige og gode, fordi nogle ere hensynsløse. Thi saa vilde der være mange andre Omraader, hvor man kom til at ødelægge de gode Fremskridt. Man skal ramme dem, der køre hensynsløst, med Lovforanstaltninger -- det behøver man ikke at betænke sig paa --, men man skal ikke hindre et sundt og godt Fremskridt, og det er det, jeg er bange for, de Herrer gøre her.

Jeg har i øvrigt ikke mange Bemærkninger at gøre ud over, hvad jeg har sagt. Den højtærede Minister talte om Skatten og vilde ikke betænke sig paa at lade den gaa op til over et Par Hundrede Kroner, medens den oprindelige Tanke kun var at lade den stige til over et Hundrede Kro-